இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 13] MADRAS :—SUNDAY MARCH, 28, 286 A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

விஞ்ஞாபனம்.
பிராமணஜநநம் புண்ணிய ஜநநமா?
சமயபுராதனம்.
ஸ்கிதவிஷயம்.—சிலமதஸ்தர்களின் கொள்கை.

விஞ்ஞாபனம்.

பகுத்தறிவுடைய பதிஞானிகளே!

நாம் அடைந்திருக்கும் கடவுட்கியானம் ஆதாரமுடையதா அன்று என்று பரியாலோசனை செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடனாகவேயிருக்கின்றது. கடவுள் என்பது பொருளில்லாப்பெயரா, அல்லது பொருளுடைய பெயரா? பொருளில்லாப்பெயரேல் அதற்கு இலக்கணம் கற்பித்தல் கூடாது. பொருளுடைய பெயரேல் அதற்கு இலக்கணம் இருத்தல் வேண்டும். இலக்கணமுண்டேல் அது இலக்ஷியமாதலவேண்டும். இலக்ஷியமாகுமேல் மனிதர்க்குள்ள பஞ்சேந்திரியங்களுள் ஓர் இந்திரியத்திற்கேனும் விஷயமாதல்வேண்டும். ஓர் இந்திரியத்திற்கேனும் விஷயமாகத்தக்கது பிரத்தியக்ஷமாதல்வேண்டும். ஆதலால் கடவுள் பிரத்தியக்ஷமா? பிரத்தியக்ஷமாகுமானால் எத்தனையோகோடி சமயபேதங்களும், எத்தனையோகோடி ஆசாரபேதங்களும், எத்தனையோகோடி பூஜாபேதங்களும், எத்தனையோகோடி முத்திபேதங்களும் எத்தனையோகோடி இலக்கணபேதங்களும் உலகத்திலே நிகழ்வதும், அப்பேதங்கள் காரணமாக அவ்வச்சமயாபிமானிகள் மதசைனியங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு மதப்போர்புரிந்து கோரட்டு கச்சேரிகளுக்குச்சென்று தாங்கள் வருந்தித் தேடிய பொருள்களையெல்லாம் விழலுக்கிறைத்து வறியவராவதேன்? கடவுள் சர்வ பிரத்தியக்ஷமல்ல, ஞானிகளுக்கே பிரத்தியக்ஷமாவரொனின், அஞ்ஞானிக்குப் பஞ்சறிவினும் மிக்க அறிவு வேறேயுண்டோ? உண்டெனின். கண்ணினாற்காண்பதைக் கையினாற் பரிசித்துத் தெளிவதுபோல் அவ்வறிவைப் பரீக்ஷிக்கப் பரீக்ஷையென்னே? இக்கியானம் நமக்குக் கேள்வியால் வந்ததா? காக்ஷியால் வந்ததா? கேள்வியால் வந்ததெனின், உமக்குச் செவியறிவுறுத்திய கடவுட்கியானிகள் தாங்கள் கண்டவண்ணம் உங்களுக்குச் சொன்னார்களா, அல்லது அவர்களும் உங்களைப்போலவே கேட்டவண்ணம் சொன்னார்களா? கேட்டவண்ணம் சொன்னார்களெனின், போகப்போக சகலமும் கேள்வியாகவே போகின்றமையால், கண்டார் இன்னாரென்று எதிர்வருவாரொருவரையுங் காணோம். ஆதலால் நீங்கள் செவியுற்றதைச் சிந்தித்துப் பரீக்ஷித்தல்வேண்டும். கடவுள் பிரத்தியக்ஷமல்ல அனுமானமேயெனில் எவ்வாறு அனுமானம். சர்வ பிரபஞ்சமும் தானே அமையுமோ, அதையொருவர் செய்துதானே யிருத்தல் வேண்டுமெனின், சர்வ பிரபஞ்சமும் ஓர்கால் இல்லாதிருந்து பின் உற்பவித்ததென்பதற்குதான் என்ன ஆதாரம், அப்படி யோர்காலில்லாதிருப்பினும் அதை யிக்கடவுள்தான் உண்டாக்கினானென்பதற்கு என்ன ஆதாரம்! பானைக்கு முதற்காரணம் மண்ணாயிருத்தல்போல சர்வ பிரபஞ்சத்திற்கும் முதற்காரணம் யாது? கடவுளா வேறா? தேதெனின், கடவுள் சிருட்டிக்கு முன்னும் பிரபஞ்சகாரணமிருக்கிறதே; அது தானே யெப்படி இருக்கக்கூடும்? கடவுளே காரணமெனின், மண்ணின் தன்மை மண்ணாலாகிய குடத்திற்கு உண்டாயிருப்பதுபோல, கடவுள் தன்மை கடவுளாலாகிய சர்வ பிரபஞ்சத்திற்கு மிருத்தல்வேண்டுமே: அங்ஙனமிருப்பின், கடவுட்தன்மை நமக்கெல்லா முண்டாயிருத்தல் வேண்டுமன்றா? அப்போது கடவுளுக்கும் நமக்கும் என்னபேதம்? பேதமில்லாதபோது கடவுள் சிருட்டிபோல நாமும் சிருட்டித்தல் கூடுமே: அனுபவத்தில் அங்ஙனம் நம்மால் கூடாதென்றே நாம் கண்டிருக்கின்றமையால், நம்மினின்றும் பேதப்படாத கடவுளுக்கும் அச்சத்தியில்லையென்பது விளங்கவில்லையா? அச்சக்தியில்லாதபோது அக்கடவுள் உலககாரணரொன்றும், உலக உற்பவத்திற்குக் காரணமாக ஓர் கடவுள் இருத்தல் வேண்டுமென்றும் அனுமானித்த அனுமானம் தப்பென்று விளங்கவில்லையா? யோசியுங்கள், யோசியுங்கள்.

பிராமணஜநநம் புண்ணியஜநநமா?

பிராமணஜனனம் புண்ணியஜனனமெனின் துக்கமும், கொடிய நோய்களும், பிரசவவேதனையும் பிராமணருக்கில்லாதிருக்கவேண்டுமே. அவ்வாறின்றி பாவிகளாகிய பறையர் முதலியோரையே பற்றி வருத்தவேண்டிய பாவசம்பந்தமாகிய குஷ்டமுதலிய கொடியநோய்கள், புண்ணியத்தினால் புண்ணியஜனனமெடுத்த பிராமணரையும் பற்றி வருத்துவதால் பிராமணஜனனம் புண்ணியஜனனமென்பதெங்ஙனம்! ஜன்மாந்தகர்மத்தால் அந்தந்த ஜாதியாராக ஜனனமெடுப்பதென பிராமணர் கூறுவதால் ஜன்மமென்பதனைப் பரிசோதிப்போம். ஆகாயத்துப் பறவைகளும், நீர்வாழ்வனவும், விலங்கினங்களும், தானியவகைகளும் மனிதருக்கு ஆகாரமாக இருக்கின்றன. இவ்வாகாரமே உதிரமாகின்றது. இவ்வுதிரமே என்பு, தோல், தசை, நிணம், மூளைமுதலியவை ஆகின்றது. அவயவங்கள் அனைத்தினின்றும் பீஜத்தினிடத்தில் இறங்கிய உதிரத்தின் மெல்லிய பகுதியாகிய சத்தானது இந்திரியமாகின்றது. இவ்விந்திரியமே மாந்தருக்கு மூலகாரணமாக இருக்கின்றது. இவ்விந்திரியத்தையே ஆன்மாவெனவும், சைதன்னியமெனவுங் கூறுவர். ஆண்பால் தேகத்தின் அவயவங்கள் அனைத்தினின்றும் இழுத்த சத்தாகிய சுக்கிலத்தில் ஜனிக்கும் கிருமியின்ஜனனம் முதல்ஜனனமாகும். பெண்பாலோடு சயனிக்கையில் அவனுக்குள் ஜனித்த சுக்கிலக்கிருமி அவன்தேகத்தினின்றும் அவள் யோனியினுட்பிரவேசித்துச்கலப்பதே இரண்டாம் ஜனனமாகும். அவள் கெர்ப்பாசயஞ்சென்ற சுக்கிலக்கிருமி அவள் உதிரத்தின் ஆதரவால் மானிட உருவமாய் ஐயிரண்டு திங்களானபின் பூலோகபிரவேசமாகின்றது. இப்பிரவேசமே மூன்றும் ஜனனமாகும். இவ்வாறு ஜனனமான புதல்வனே இவன்து புநர்ஜனனமாக இருக்கிறான், இந்த புநர்ஜனனமான மற்றொருவனாகிய அவனே தன்னுடைய பிரதிகாரியஸ்தனாக இருக்கிறான். மைந்தரின் தந்தையாகி யவன், வயது சென்றபின் இறந்துபோகிறான். இறந்தபின் எந்தெந்த பதார்த்தத்தினின்று தன் தந்தையால் உருவாக்கப்பட்டானோ

மீளவும் உவற்றில் சேர்ந்துவிடுகிறான். விவரஞ்சொல்லில்:—என்பு, தோல், தசை, நாம்பு முதலியவை பிரிதிவியுடனும், உதிரம் அப்புவுடனும். தேகத்தீ தேயுவுடனும், இரேசக பூரகங்களாகிய பிராணவாயு வாயுவுடனும் சேர்ந்துவிடுகின்றன, இதன்றி வேறுவகையான ஜன்மமில்லையாதலால் பிராமணஜனனம் புண்ணியஜனனமென்பதெங்ஙனம்? மார்தர் சென்ற ஜன்மத்தில் புரிந்த பாவபுண்ணியப்படி அந்தந்த ஜாதியாராக உதிப்பதெனின், கலியுகத்தில் புண்ணியமிராதென்று பிராமணரது வேதாகமங்கள் முறையிடுவதால், இக்காலத்தில் பிராமணர் இல்லாதிருக்கவேண்டியதுமன்றி, இப்பொழுதிருக்கும் பிராமணஜனனம் புண்ணியஜனனமென்பதெங்ஙனம்? பாவபுண்ணியத்தால் அந்தந்த ஜாதியாராக உதிப்பதென பிராமணர்செய்த ஆகமங்கள் முறையிடுவதால் அப்பாவபுண்ணியத்தை யளவிடுவோம். பாவம் ஆதியாயாவது அநாதியாயாவது இருத்தல்வேண்டும். சமயவாதிகளின் அபிப்பிராயப்படி அது அநாதியானதல்ல. ஏனெனின், கடவுள்மட்டும் அநாதியானவர். பாவமும் அநாதி எனில், அநாதியான பாவத்திற்கு அந்தமில்லை, அந்தமில்லை எனின்: அழிவில்லை என்பதாம். பாவம் அழியாதெனின் தேவவழிபாடாகிய ஜெபதபங்களனைத்தும் பயனற்றனவாமே. பாவம் ஜெபதபங்களினாலேதானே நீங்கவேண்டும். ஆகவே பாவம் நீங்குவதெப்படி? அது ஆதியானதுமல்ல, ஏனெனின்:—அது ஆதியானதெனின், அது கடவுளிலிருந்தாவது, கடவுளுக்குப் புறம்பிலிருந்தாவது உதித்திருக்கவேண்டும். கடவுள் பரிசுத்தமுள்ளவரென்று ஆஸ்திகர்களால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அது கடவுளிடத்திலிருந்து உதித்திராது. கடவுள் சர்வவியாபகரென்று வேதங்கள் முறையிடுவதால் பாவம் கடவுளுக்குப் புறம்பிலுமுண்டோ! இல்லையே. பாவம் கடவுளிலிருந்தாவது கடவுளுக்குப் புறம்பாயாவது உதித்திருக்கவேண்டும். கடவுள் பரிசுத்தரெனப்படுவதால், அது கடவுளால் சமைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது. ஏனெனின் சுத்தத்தினின்று அசுத்தந்தோன்றாது. அசுத்தமாகிய பாவம் அதுவே தோன்றியுமிராது. அவ்வாறு அதுவே தோன்றியிருக்கின் கடவுள் சர்வவல்லவரல்லர், கடவுள் சர்வவல்லவரானால் தம்மையறியாது தோன்றிய தீமையை யழித்திருக்கவேண்டும். நாமோ இப்பொழுது உலகத்தில் தீமையைக் காண்கிறோம். கடவுள் தீமையை அழிக்க விருப்பமுடையவராயிருந்து அதையழிக்க சக்தியற்றவராக இருக்கின்றாரென்றால், அவர் சர்வவல்லவரல்லரென்றும், அழிக்கவல்லமையிருந்து விருப்பமில்லாதிருக்கிறாரெனின், சர்வ நல்லவரல்லரென்றுமாயிற்று. ஆதலால் பாவபுண்ணியமேது? பாவபுண்ணியங்களே இல்லையாமாயின், பிராமணஜனனம் புண்ணியஜனனமென்பதெங்ஙனம்.?

(இன்னும்வரும்.)

M. MASILAMONI.

சமயபுராதனம். ௫

(௪௯-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இவர்கள் பெரும்பாலும் பொருளாசையும், பொய்யும், வஞ்சனையும், தந்திரமும், தற்புகழ்ச்சியும், சுயஜாதியாரிடத்திலேயே விசுவாசமும் உள்ளவர்கள். இவர்களே இத்தேசத்தவர்களை ஐக்கிய சம்பந்தத்தினின்று கலைத்து,பல பிரிவினராகப்பிரிந்து ஒழுகும்படிச்செய்து,தற்கால சீர்கெட்டநிலைமைக்குக் கொண்டுவந்தவர்கள். இவர்கள் இயற்றிய நூலிற்கண்டவண்ணம் உயர்ந்தவருணத்தாராக இருப்பதால்,மற்றைய மூவினத்தவரும் வருந்திச் சம்பாதிக்கும் பதார்த்தங்களில், உயர்ந்ததும் நல்லதுமான சமஸ்த பதார்த்தங்களையும் தமக்கே அளித்து, தாழ்ந்தனவற்றிலும் தங்களுக்கு வேண்டுமவ்வளவுமட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மற்றதையும் தம்மவருக்கே அளித்துவிடவேண்டுமெனவும், கடவுளை வணங்கத் தாங்களே உரியவர்களெனவும், மற்ற மூவினத்தவரும் அக்கடவுளைத் தங்கள் முன்னிலையிலன்றி வழிபடலாகாதெனவும், தங்களைக் கடவுளாக வழிபடவேண்டுமெனவு மேற்படுத்தி, போதித்துவந்தமையை, (மனுநூல் 122-சுலோகம் "சூத்திரன் சுவர்க்கத்திற்காகவாவது, ஜீவனத்திற்காகவாவது, அல்லது இரண்டிற்குமாகவாவது பிராமணனையே தொழவேண்டும். இவன் பிராமணனையடுத்த சூத்திரனென்று ஒருவனுக்குப் பெயர்வந்தால் அதுவே அவனுக்குப் பாக்கியம். ஆதலால் பிராமணனை யுபசரிப்பதே சூத்திரனுக்கு எல்லாத்தொழிலையும்விட மேலான தருமமென்று கருமகாண்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.") நானாதிக்குகளிலுமுள்ள இத்தேசகனவான்கள், தனவான்கள், மன்னர், மகுடாதிபதிகள், பட்டவர்த்தனர்கள் யாவரும் ஒப்பாமல் ஆட்சேபித்ததினால், மனுநூல் எழுதிய பிராமணர்களும் மற்ற பிராமணர்களும் ஒருங்குகூடி ஆலோசித்துத் தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றத் தங்கள் குலத்திற்பிறந்தவனும், தன் தாயைப் படுகொலை செய்தவனும், ஜமதக்கினியின் புத்திரனும், க்ஷத்திரிய வமிசத்தை நாசஞ்செய்யப் பனிரண்டுமுறை படையெடுத்தவனுமாகிய பரசுராமனை மகுடவர்த்தனனாக்கினார்கள். அவன் அகமகிழ்ந்து முகமலர்ந்து சிங்காசனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். அவன் தாமரைமலர்போல் முகமும், செவிக்கினிய மொழியும், கடுவிஷங் கக்கும் அகமும், எவர்குடிகெடுத்தும் என்னென்ன துரோகஞ்செய்தும், தானுந் தன் இனத்தவருமட்டும் பெருவாழ்வு வாழும் அபிலாக்ஷமுமுள்ளவன். அவன் தனக்கும் மனுநூலாசிரியருக்கும் நற்சமயம் வாய்த்ததென்றெண்ணித் தங்கள் சட்டதிட்டங்களுக்கு எதிர்த்து நிற்பவர்களை அமர்களத்திற்கு வரவழைத்து படுகொலைசெய்தும், அச்சுறுத்தியும் தங்கள் சட்டதிட்டங்களில் ஓரக்ஷரமேனுந் தவறிப்போகாமல் யாவும் எழுத்தெழுத்தாக இத்தேசபூருவகுடிகளின் அனுஷ்டானத்திற்கு வருமளவும் தங்கள் ராக்ஷசமனவலிமையால் தங்கள் கோட்பாட்டிற்குச் சிறந்த சின்னமாக வருணபேதத்தையும், தங்கள் சமயாசாரங்களையும் பின்பற்றுபவர்கள் எவர்களுஞ் சமயசின்னங்களாகிய திருநீறென்னும் வெண்குறியையும, திருமண்என்னும் செங்குறியையும் முகத்தில் பதிந்துக்கொள்ளவேண்டுமெனவும், வருணபேதக்குறிகளாகிய முதலியார் நாயுடு முதலிய மொழிகளையும் அவரவர் பெயர்களுக்கு இறுதியில் அழியாமுத்திரையாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமெனவும் விதித்தனர். (மனுநூல் - சாதகர்மாதி சமஸ்காரம். 30 - 31 - 32-வது அத்தியாயங்கள். "பிராமணருக்கு உதிக்குங் குழந்தைக்குப் பத்து அல்லது பனிரண்டாவது தினத்தில் புண்ணிய திதியில் நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் நாமகரணஞ்செய்யவேண்டியது. பிராமணகுழந்தைக்கு மங்களத்தையும், க்ஷத்திரியகுழந்தைக்குப் பலத்தையும், வைசிய குழந்தைக்குப்பொருளையும்,சூத்திரக்குழந்தைக்குத் தாழ்வையும் பிராமணருக்கு அடிமை எனப்பொருள்படும் பெயரையும் இடவேண்டியது. பிராமணகுழந்தைக்கு ஐயர், ஐயங்கார், ஆச்சாரி என்பதையும், க்ஷத்திரியகுழந்தைக்கு ராவ் உடையவர் என்பதையும், வைசியகுழந்தைக்கு செட்டி என்பதையும், சூத்திரக்குழந்தைக்கு முதலியார், நாயுடு, நாயக்கன், கௌண்டன், பிள்ளை, கிராமணி என்பதையும் அவரவர் பெயர்களுக்கு இறுதியில் தொடர்மொழியாக வரவேண்டியது.") இதர ஜாதியாரையும், மதஸ்தரையும் ஜென்மப்பகையாகப் பகைத்துக் கிஞ்சித்தும் இரக்கமின்றி வருத்தும் உருகாத இருப்புநெஞ்சுடைய இதரமதத்துவேஷிகளாகிய பிராமணர் அவ்விருமுத்திரைகளையும் பதிந்துக்கொள்ள விருப்பமில்லாத பௌத்தர்களைத் தங்களுக்கு ஐக்கியப்பட்டவர்களாகிய சம்பந்தர், வாதவூரர் முதலியவர்களைக்கொண்டு அவர்களையும், உடலும் உள்ளமும் மெலிந்திருக்கும் மெல்லியர்களாகிய அவர்கள் ஆடவர்களையும், எவ்வித பழிபாதகமும் அறியாத அவர்கள் பசுங்குழந்தைகளையும் சிறிதும் தயாளசிந்தனையின்றித் துடிக்கப் பதைக்கக் கழுமரங்களிலேற்றியும், கற்காணங்களில் கழுத்திறுகப்பிடித்தமிழ்த்தி ஆட்டியும், இன்னும் சொல்லிமுடியாத விதங்களால் மானிட உதிரப்பிரவாகத்தைப்பெருக்கிச் சைவ வைஷ்ணவ சமயம் வருணபேதமென்னு மிருவித விதைகளையும் இத்தென்னிந்தியாவின் பல திசாமுகங்களிலும் நாட்டி, அவை ஓங்கிவளர்ந்து தழைக்கச்செய்தார்கள். அதன்பின் பூர்வ மனுநூலுக்கு உபபலமாக வசிஷ்டர், கௌதமர், கசியபர், உசனர், அத்திரி, காத்தியாயனர், பாராசரர் முதலியவர்கள் திடங்கொண்டு ஜாதிவகுப்புத் தங்களால் வகுக்கப்பட்டதாக இருக்கலாகாதெனக்கருதி, பிரம்மாவின் முகத்திலின்று பிராமணரும், புஜத்திலின்று க்ஷத்திரியரும், தொடையினின்று வைசியரும், பாதத்தினின்று சூத்திரரும் உதித்ததாக வேற்படுத்தித் தம்மவர்களாகிய பிராமணரின் ஜீவன விருத்திக்காகவே சதுர்த்தருக்குந் தனித்தனியான கிரியைகளைப் பிரித்தனர். அவற்றில் பிராமணருக்கு வேள்விசெய்தல், வேள்விசெய்வித்தல், வேதமோதுதல், வேதமோதுவித்தல், தானம் வாங்குதல், தானங்கொடுத்தல் என்னும் அறுவகைக்கிரியைகளையும், க்ஷத்திரியருக்கு வேதமோதுதல், வேள்விசெய்தல், தானங்கொடுத்தல், பிரஜைகளைக்காத்தல், மன அடக்கம் என்ற ஐவகைக்கிரியைகளையும், வைசியருக்கு வேதமோதுதல், தானங்கொடுத்தல், பசுவைக்காத்தல், வாணிபஞ்செய்தல், வட்டிவாங்குதல், வேளாண்மைசெய்தல் என்னும் அறுவகைத்தொழில்களையும், சூத்திரருக்கு பிராமண அடிமைத்தொழில் செய்வதென்னு மிழிதொழில்களையுந் தனித்தனியாகப்பிரித்தனர். க்ஷத்திரிய வைசியருக்குக் கற்றுக்கொடுத்து அவர்கள் திரவியத்தைக் கிரகிப்பதற்காகவே பிராமணர் தங்கள் பிராமணகுருவுக்குச் சிறிது பொருளளித்து வேதமோதவும் வேள்விசெய்யவுங் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமெனவும், உலகத்திலுள்ள சமஸ்த பதார்த்தங்களும் தம்பொருட்டே பிரம்மாவினால் படைக்கப்பட்டனவெனவு

ம் ஆகையினால் அவை எவர்களிடத்திலிருப்பினும் தங்களுக்கே பாத்தியமுள்ளவைகளாக இருப்பதாயும் அவற்றைத்தாங்கள் தானமாக வாங்கப் பாத்தியப்பட்டிருப்பதாயும் தங்களுக்கே சமஸ்த ஜாதியாருந் தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும்விதித்தனர். (பிராமணர்தானம்வாங்குவதைமட்டும் நாம் தினந்தோறுங் கண்டுங் கேட்டும் வருவதேயன்றி அவர்கள் தானங்கொடுப்பதை யவ்வளவாய்க் கண்டதுங்கேட்டதுமில்லையே!) க்ஷத்திரியர் பிராமணருக்குத்திரண்டதிரவியமளித்து வேதமோதவும், வேள்விசெய்யவுங் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமெனவும், தம்மவருக்கே தானங்கொடுக்கவேண்டுமெனவும், தம்மவருக்கே ஏதுந் தீங்குவராவண்ணங் காக்கவேண்டுமெனவும், பிராமணஸ்திரீகளைமட்டும் விரும்பாதிருக்கவேண்டுமெனவும் ஏற்படுத்தினர். வைசியர் க்ஷத்திரியரினும் திரவிய குறைவுள்ளவர்களானதினால் வேள்விசெய்வதை இவர்களுக்கு நிவர்த்தித்து இவர்களும் பிராமணருக்குத் திரவியமளித்து வேதமோதக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமெனவும், தம்மவருக்கே தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும், பசுவைக் காப்பாற்றி அதன்பாலை பிராமணருக்குத் தானமாக அளித்துத் தாங்கள் ஆடு எருமை இவற்றின்பாலை உண்ணவேண்டுமெனவும், வியாபாரத்தால் கிடைக்கும் பொன் இரத்தினவகைகளை பிராமணருக்குச் சமர்ப்பித்து தாங்கள் தாழ்ந்தனவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனவும், க்ஷத்திரியர் முதலியவர்களிடத்தினின்று நெருக்கி வட்டிபெற வேண்டுமெனவும், வேளாண்மையால் கிடைக்கும் நெல் கோதுமை முதலிய உயர்ந்தனவற்றை பிராமணருக்குத் தானமாக அளித்துத் தாங்கள் கேழ்வரகு முதலிய தாழ்ந்தனவற்றை உண்ணவேண்டுமெனவும் ஏற்படுத்தினர். சூத்திரர் வறியர்களானதினால் இவர்கள் தங்களுக்கு உயர்ந்த குலத்தோராகிய மூவினத்தோருக்குரிய எக்கிரியையும் புரியலாகாதெனவும், மூவினத்தோருக்கும் அடிமைத்தொழில் புரியவேண்டுமெனவும், முக்கியமாக பிராமணருக்கே அடிமைத்தொழில் செய்யவேண்டுமெனவும் ஏற்படுத்தினர். 87 - ("பிரம்மாவானவர் இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக தன் முகம், தோள், தொடை, பாதம் இவற்றினின்றுமுண்டான பிரம்ம, க்ஷத்திய, வைசிய, சூத்திர வருணத்தாருக்கு இம்மை மறுமைக்கு உபயோகமான கருமங்களைத் தனித்தனியாக வகுத்தனர்.")

இதன்பின் இவர்கள் தாங்கள் தங்கள் முன்னோரால் குடியேறலாகாதென்று தடுக்கப்பட்டிருந்த தண்டகாரண்யமென்னும் விந்தியமலையின் தென்பாகத்திலும் குடியேற ஆரம்பித்து, எவரெவருக்கு எந்தெந்த மாகாணம் அல்லது கிராமங்கள் அனுகூலித்தனவோ அவரவர் அந்தந்த மாகாணம் அல்லது கிராமத்தில் குடிபுகுந்தனர். (மனுநூல் 23-வது சுலோகம். "கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானானது எந்தவிடத்தில் சுபாவமாய் சஞ்சரிக்கின்றதோ அந்தவிடந்தான் யாகஞ்செய்தற்குரியது. மற்றவிடம் சூத்திரர் வசிக்கும் அசுத்தமான மிலேச்சதேசமென்று சொல்லப்படும்." 24 - இப்படிப்பட்ட புண்ணியதேசங்களை இருபிறப்பாளராகிய ஆரியர் வேறுதேசத்திற் பிறந்தவராயினும் (வேறுதேசமென்பது பாரசீகம்) வந்தடையவேண்டியது. அல்லது சூத்திரர் ஊழியத்தொழிலைவிட வேறு விருத்தியை எந்தவிடத்தில் அடையமாட்டார்களோ அந்த விடத்தில் வசிக்கத்தக்கது.) (பிராமணர் தங்களுக்கு கிருஷ்ணசாரமென்னும் மானின் மாம்சத்தில் அதிப்ரீதி எனக் குறிப்பிக்க அதன் தோலில் சிறிது துண்டித்து ஆவணியவிட்டம் அல்லது ஸ்ராவணத்தில் பூணூலில் கட்டிக்கொள்வதுமன்றி, அதன் தோலின்மீது உட்கார்ந்து ஜெபதபங்கள்செய்து, தங்கள் தேவாராதனை சாமான்களை அதன் தோலால்செய்த பையில் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.) மனுநூல் 2-வது அத்தியாயம். 21 - (இமோத் பர்வதத்திற்கும் விந்தியபர்வதத்திற்கும் நடுவாயும், ஸரஸ்வதி நதி மறைந்த விசனசதேசத்திற்குங் கிழக்காயும், பிரயாகைக்கு மேற்காயும் இருக்கிற இடமானது மத்தியதேசமென்று சொல்லப்படுகிறது. 22-கிழக்கு சமுத்திரந்தொடங்கி மேற்கு சமுத்திரம்வரையில் முன்சொன்ன மலைகளின் நடுப்பிரதேசமானது சாதுக்களாகிய பிராமணர் வசிக்கிற ஆரியவர்த்த தேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது.) எவரெவர் எந்தெந்த மாகாணம் அல்லது கிராமத்தில் குடிபுகுந்தனரோ அந்தந்த கூட்டத்தாருக்கு அந்தந்த மாகாணம் அல்லது கிராமத்தின்பெயரோ இந்நாள்வரையில் வழங்கிவருகின்றது. வட இந்திய பிராமணருக்கு காராசியரெனவும், தென்னிந்திய பிராமணருக்கு திராவிடர் எனவும் பெயராம். காராசிய பிராமணர், கேனோஜியர், ஸாரஸ்வாத், கோராட, அட்கல, மதில எனும் ஐவகைப்பிரிவினராகவும், திராவிட பிராமணர் - ஆந்த்ரர், மராட்டியர், திராவிடர், கர்னாடகர், கூர்ச்சிரர் எனும் ஐவகைப்பிரிவினராக்வும், இவர்களில் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் அனந்தம் உட்பிரிவினராகவும் பிரிந்திருப்பதுமன்றி, அநேகங் கோத்திரத்தாராகவும் பிரிந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் கோத்திரங்களை வழுவற எடுத்துரைப்பது சாத்தியமல்ல. இவர்கள் கோத்திரங்களைப்பற்றிச் சிலர் 155-என்றும், சிலர் 39-16-9-19-என்றும் மொழிகின்றனர். ஆனால், இவர்கள் பூர்வகோத்திரங்கள் சிறந்த எழு இருஷிகளின் பெயர்களால் வழங்கிவருகின்றன. இவர்கள் கோத்திரங்களாவன:—காசீப, பாரத்வாஜ, வசிஷ்ட, கௌதம, விஸ்வாமித்திர, ஆத்ரிய, பத்ராயண, அகஸ்திய, ஜமதக்கினி, சுவாதாதரகாபிச, கௌசிக, ஸ்வரீவாட்ச, பார்க்கவ, பராசர, கான்வந்த மித்திரிய் என்பவையன்றி இன்னும் அநேக இருஷிகளின் பெயர்களை கோத்திரங்களாகவைத்தும், வைஷ்ணவபிராமணர் வடகலை தென்கலை என்னும் பிரிவினையையும் ஏற்படுத்தியும் பிரிந்திருக்கின்றனர். (இன்னும்வரும்.)

M. Masilamoni.

ஸ்ரீ விகித விஷயம்.

பஞ்சாங்கம்.

இம்முறை நமதிராஜதானியில் வழங்கிவரும் பற்பலவிதமான பஞ்சாங்கங்களைக்குறித்துச் சிலது பிரஸ்தாபம் செய்ய உத்தேசிக்கிறோம். நாமெடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைக்குறித்துப் பத்திரிகைகளின் மூலமாகச் சந்தேக திரஸ்காரம் செய்துகொள்ளலாமென்று நான்கு மூன்றுவருஷமாக உத்தேசித்தும், நமது சோம்பேறித்தனத்தினாலும் பற்பலவிதக் கவலைகளினாலும் ஒருவரும் பிரஸ்தாபியாத இவ்விஷயத்தில் தலையிடக்கூடாதென்றும் எண்ணத்தினாலுமே வாளா இருந்தனம். இப்பொழுது வரவரச் சந்தேகம்பெருகி இதுவோ அதுவோவென்று என்னுதுமெண்ணி யேங்கும்படி வந்துவிட்டபடியாலும், இரண்டொரு வருடங்கட்குமுன் ஸ்ரீசுதேசாபிமானியில் ஒருவர் ஒருவித பஞ்சாங்கத்தைக்குறித்து பிரஸ்தாபித்திருந்தபடியாலும் சபையில் தாராளமாயுரைக்கலாமென்று உரைத்தால் எப்படியும் நமது ஐயம் நீங்குமென்றும் எண்ணி வெளிவந்தனம். இதைக்குறித்து மகாகனம்பொருந்திய பிச்சைக்குடுமி, உச்சிக்குடுமி முதலிய பிராமண உத்தமர் நிவர்த்திக்கக்கடவர்.

நாம் ஜோதிஷசாஸ்திரத்தில் ஜாதகபாவத்தைப் பார்ப்பவரானதால் பலன் சொல்லும் ஸமயங்களில் இன்னதுகொண்டு சொல்லுவதென்பது தோன்றாமல் மயங்கி யேங்கவேண்டியதாக நேரிடுகிறது. நாம் சிலகாலத்திற்குமுன் ஜகத்குரு ஸ்ரீ-சங்கராசாரியசுவாமிகள் சன்னிதானத்துக்கு எழுதிக்கொண்டு இதுவரையில் யாதொரு பதிலும் கிடைக்காமலிருக்கிற ஒரு கடிதத்தை இதனடியிலெழுதுகிறோம். அதைப்பார்வையிட்டுப் பத்திராதிபராவது இஷ்டர்களாவது தாங்களாகவேனும் பண்டிதர்கள் மூலமாகவேனும் செவ்வையாக விசாரித்துப் புதுவருஷம் பிறக்குமுன் வெளியிடுவார்களென்றுத்தேசிக்கிறோம். ஜகத்குரு ஸ்ரீ-சங்காசாரியசுவாமிகள் சன்னிதானத்துக்கு எழுதிய விஞ்ஞாபனம்.

இஃது.

இதனடியிற்கண்ட ஸந்தேகங்கள் இந்தப்பிராந்தியத்தின் அநேக ஜனங்களுக்கு ஜனித்திருப்பதால், அதை ஸன்னிதான ஸ்ரீமுகபூர்வகமாக திரஸ்காரம் செய்துகொள்ள வேணுமெனகிற துறையானது என்னையறியாமல் அதிக்கிரமித்துக்கொண்டே 5-6-வருடகாலமாக இருந்தது. தத்காலம் சந்தேகம் நிவர்த்திக்கப்படவும் ஹவ்யகவ்யாதிகளுக்கு சரியானகாலத்தைத் தெரிந்துகொண்டு கர்மலோபமில்லாமல் நடத்தவும் கூடியகாலம் ஸமீபித்துவிட்டதால் அவ்விதமாகவே நிவாரணம் செய்யுஞ் சன்னிதான ஸ்ரீமுகத்தைப் பிரதிலட்சித்துக் கிருதார்த்தனாகப் பி ார்த்திக்கிறேன்.

"1. காலவித்யாஸத்தினாலோ, அல்லது சித்தாந்த மதவைஷம்மியத்தினாலோ, அல்லது சாஸ்திரம் அபத்தமென்று சொல்லப்படவேண்டியதினாலோ கிரகங்களுடைய சதி ஸ்திதி முதலியவைகளும், திதிஆதிகளும் பேதப்பட்டு வருகின்றன. எப்படியென்றால், கஞ்சனூர் ஐயங்கார் குமாரர் அண்ணாவையங்கார், திருவையாறு ஸாமிஜோசியர் என்பவர்களால் குணிக்கப்பட்டதென்பதும், சென்னைபுரி இரகுநாதாசாரியார், "இப்போது சி. இராகவாசாரியார்." கோமல் வேங்கடேசுவர் தீக்ஷிதர், நாகப்பட்டணம் இராமைய சித்தாந்தி இவர்களால் குணிக்கப்பட்டதென்பதுமான பஞ்சாங்கங்களுக்குக் கேவலம் திதியாதிகளில் சுமார் 10-நாழிகைவரையிலும் கிரகபாதசாரங்களில் சீக்கிரத்தியாயுள்ள சில சாரங்களில் இரண்டொருதினங்களும் மத்தியகதியாயுள்ள கிரகபாதசாரங்களில் பத்துதினங்கள்வரையிலும் மந்தகதியுடைய பாதசாரங்களில் மூன்றுமாஸங்கள்வரையிலும் வித்யாசங்களிருக்கினறன. இப்படி வித்யாசமாயிருந்தால் ஸ்ரீர்த்தாதிகால நிர்த்தாரணத்தையும், யாத்ராவிவாக உற்சவ ஜாதகாதிகாலங்களையும் நிச்சயிக்கக்கூடாதென்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை.

“2. முதலில் கண்டபடி சித்தாந்த மதபேதத்தினாலென்று சொல்லுமிடத்தில் மேஷாதி துலாதிகாலங்களில்கூட சரியாய்வராமல் தர்சபூரணமாவாசியா காலங்களில்மாத்திரம் ஒருசுமாராக ‘சொல்பவித்யாசத்துடன் சரிப்பட்டுவருவதினால் சித்தாந்தபேதமென்று சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறது.

3. கணக்கர்களுடைய தப்பிதமேயொழிய சாஸ்திரம் அபத்தமென்பதாக ஒருவனும் மனசாறச் சொல்லமாட்டானாகையால் சாஸ்திரம் அபத்தமென்று சொல்லக்கூடவில்லை.

4. இப்படி யிவைகளிரண்டுக்கும் ஸமாதானங்களேற்பட்டிருப்பதாலும் விஷ்ணுபுராணம் முதலியவைகளில் காலாந்தரானுஸாரமாக திருச்சித்தமாகும்படி கணிதம் ஸ்புடம் செய்துக்கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருப்பதாலும் காலபேதமேயெனச் சொல்லலாமென்று எனக்குத் தோற்றுகிறது.

5. தத்தக்கதி ௦ என்னும் சுலோகப்படி திருத்துல்யமாகும் கிரகங்களைக்கொண்டே ஹவ்யகவ்யாதி காலங்களும் யாத்திராவிவாகாதி காலங்களும் நிச்சயிக்கவேண்டியதென்பதாக எனக்குத் தோன்றினபோதிலும் ௦ மற்ற சாஸ்திரங்களைப்போல வாதத்தினால் ஜோதிஷத்தையும் கொண்டால் மகாதோஷம் சம்பவிக்குமென்றிருப்பதினாலும் எவ்வித சந்தேகங்களையும் குருமுகமாக நிவாரணம் செய்துகொள்ளவேணுமென்று சாஸ்திரமிருப்பதாலும் பூதபவிஷ்யவர்த்தமான பலன்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஜாதகம் முக்கியமாகவும் அதற்குக் கிரகங்களே அங்கங்களாகவும் இருக்கிறபடியாலும் கிரகங்களை நிச்சியம் செய்துகொள்ளவேண்டியதாக இருக்க இந்த ஸந்தேகங்களினால் ஒரு கிரகமானது ஒரிஷ்டதினத்தில் ஒருவர் பஞ்சாங்கரீதியாய் மேஷத்திலும் இன்னொருவர் பஞ்சாங்கரீதியாய் மீனம் அல்லது விருஷபத்திலும் இருக்கிறதாக ஏற்படுகிறதினாலும் இன்னதுதான் சுத்தமென்று நிச்சயிக்கும்படியாகிய சக்தியில்லாதவர்களாக நான் முதலானவர்களிருக்கிறோம். கண்ணுக்குத் தெரியத்தக்கதாகவிருந்தும் நீதியான ஒருபஞ்சாங்கத்தை யனுசரிக்கலாமென்றால், பின்னொரு பின்னொருபஞ்சாங்க கணகரானவர் சுவமதானுசாரம் ‘தன்மதமேற்கொளல்’ என்னும் யுக்திரீதியாக என்னுடைய பஞ்சாங்கம்தான் சுத்தம், மற்றது அசுத்தம் ஆகையால் இந்த பஞ்சாங்கரீதியாகிய காலங்களைத்தான் எல்லா விஷயங்களிலும் உபயோகித்துக்கொள்ளவேணுமென்பதாகிய விளம்பரமூலமாகவும் உபந்நியாசபூர்வமாகவும் தோன்றினபடிக்கெல்லாம் எழுதிவிட்டுவிடுகிறார்கள்.

6. யாத்ராவிவாகம் முதலிய காலநிர்ணயம் செய்யும் காலத்தில் ஒருபஞ்சாங்கரீதியாக நிர்ணயிக்கவேண்டிய ஸ்தானமானது சுத்தமாகவும் மற்றொன்றின்பிரகாரம் கிரகயுக்தமாகவும் இருக்கக்கூடியதாக இருப்பதாலும் இவ்விடத்திலிருக்கும் சில தர்மசாஸ்திரிகளையும் ஜோதிட்சாஸ்திரிகளையும் விசாரித்தால் உனக்கு சந்தேகமுள்ளவிடத்தில் எனக்கு சமுசயமென்னும் ரகசியமான இந்த விஷயத்தில் ரிஷிமூலம் நதிமூலத்தைப்போலவே இதையும் சொல்லக்கூடாதென்றும் சொல்லுகிறார்கள் என்று இந்த விஞ்ஞாபனம் செய்துகொண்டேன்.

ஆகையால் சன்னிதானத்தில் தாசன் வரில் பூரணதயாதிருஷ்டிவைத்து சந்தேகங்கள் பின்னமாகும்படிக்கும் ஹவ்யகவ்யாதி கர்மங்களால் சம்பவிக்கும் தர்மலாபத்தை காலாகாலத்தில் தெரிந்து நான் முதலிய சிஷியகோடிகள் கிருதக்யாளாகும்படிக்கும் கிருபை செய்யவேண்டுமென்றும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்பதே.

இதைப்பார்வையிட்டு அவரவர் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயத்தை இப்பத்திரிகை வாயிலாகப் புதுவருஷம் பிறக்குமுன் வெளியிடுவார்களென்று கோருகிறோம்.—இந்துசமித்திரன்.

இப்படிக்கு.

ஸமுத்திரம் - வேங்கடரமணஜோசியன்.

பட்டுக்கோட்டை.

சிலமதஸ்தர்களின் கொள்கை.

மதஸ்தர்களில் விசாரணையுள்ள புருஷர்கள் சிலர் முற்காலத்திலே கடவுளர் இவ்வுலகத்தில் அடிக்கடி வந்து அநேக அற்புதங்களைச் செய்தும், அடியார்களோடு பேசியும், உணவு உடுத்தும் நாயகன் நாயகிகளுக்குத் தூதுநடந்து பிணக்குத் தீர்த்தும், விவாகப்பொருத்தஞ் செய்தும், தாயிழந்ததற்குத் தாயாகிவந்து முலைப்பால் கொடுத்தும் இவ்வித அநேக அருமையான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்களென்று சொல்லியிருப்பதுபோல, இக்காலத்தில் இவ்வுலகத்திலே அவ்வளவு அதிகசம்பந்தம் வைத்திருக்கிறார்களென்கிற நம்பிக்கையற்றவர்களாயிருந்தபோதிலும், ஆதியில் ஏதோ ஒருகடவுள் செய்திருக்கிற சங்கற்பங்களினாலே பிரபஞ்சம் நடந்துவருகிறதென்று இன்னும் நினைக்கிறார்கள், இந்த சங்கற்பங்களினாலே தான், ஒருவன் கையினால் நகர்த்தக்கூடியவனாயிருக்கிறானென்றும், அந்தக் கடவுள் பொருள்களைச் செய்திருக்கிற வகையினாலும் வஸ்துக்களை யேற்படுத்தி வைத்திருக்கிற ஒழுங்கினாலுந்தான் இரண்டு சடபதார்த்தங்கள் ஏககாலத்தில் ஒரேஇடத்திலே அடங்கமாட்டாதிருக்கின்றனவென்றும், ஒருதரம் அசைத்துவிடப்பட்ட பதார்த்தம் யாதொரு காரணத்தினால் நிறுத்தப்படுகிறவரையில் அசைந்துகொண்டே யிருக்குமென்றும், ஒருவட்டத்தின் குறுக்களவைப் பார்க்கிலும சுற்றளவு அதிகமாயிருக்கிறதென்றும், சதுரமானது ஐந்தாறுபக்கங்களையுடையதா யிராமல் சமமான நான்குபக்கங்களையுடையதாயிருக்கிறதென்றும் நம்புகிறார்கள். கடவுளினுடைய சங்கற்பத்தினாலேதான் பூரணமானது பின்னத்தைப் பார்க்கிலும் பெரியதாயிருக்கிறதென்றும், சுபாவத்திற்கு மிஞ்சின அந்த தெய்வசங்கற்பமில்லாவிட்டால் இப்போது ஈரிரண்டு நான்காயிருப்பது எட்டுபத்தாயிருந்திருக்குமென்றும், தடிஅல்லது கயிற்றுக்கு இரண்டுமுனை யிருப்பதற்குப்பதிலாக ஒரேஒருமுனைதானிருந்திருக்கலாமெனறும் உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். பிறந்தவுடனே யிறவாதபடி, மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைத் தேடிக்கொள்ள நமக்குச் சாவகாசமுண்டாகத்தக்கதாகக் கடவுள் ஆயுளைக்கொடுத்துக் கடைசியில் மரணத்தை அனுப்புவதறகாக அவருக்கு வந்தனஞ்செய்கிறார்கள். இந்த மதஸ்தர்களுக்கு எங்கேபார்த்தாலும் கடவுளினுடைய சங்கற்பமே, எவ்வளவு அற்பமாயினும் அந்தவஸ்துவிற்கூட கடவுளினுடைய வியாபகமே; பிரபஞ்சம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும் காரியசித்திக்கு உபகரணங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறதென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். கடவுளினுடைய சங்கற்பத்தை வெளியிடவேண்டி சூரியவொளியையும் புஷ்பங்களையுங் கோடைகாலமழையையும் உலகத்திலே அழகும் உபயோகமுமுள்ளனவாயிருக்கிற சகலத்தையுங் குறித்துக் காட்டுகிறார்கள். பிளவைநோய் கண்டுவளர்ந்துவரவா, அது கடவுளினுடைய சங்கற்பத்தினால் சிவந்த ரோஜாபுஷ்பத்தைப்போல விகசித்து அவ்வளவு விநோதமாய்க் காணுகிறதென்று மகிழ்ந்ததுண்டா? காரியசித்திக்கு உபகரணங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று வெகுவாய்ச் சந்தோஷித்துச் சொல்லுகிறார்களே, அந்த அமைபபு கோடைகாலமாரியில காணப்படுவதுபோலப் பிளவைநோயில் அவ்வளவு பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதா? ஜீரணமாக்குவதற்கான சவுபாயங்கள் எவ்வளவு நேர்த்தி! பிளவைக்கு ஆகாரங் கிடைக்கும்படி எவ்வளவு சூட்சுமமாய் இரத்தங் கெடுத்துப்போடப்படுகிறது! மனிதனுடைய கட்டுமஸ்தான சரீரம் எவ்வளவு அதிசயமான உபாயத்தினால் தெய்வீகமான அற்புத பிளவைக்கு வசமாக்கப்பட்டிருக்கிறது! சுற்றிலுமிருக்கிற மதுரமான மாமிசத்தை எவ்வளவு அதிசயிக்கத்தக்க வழியாய்த் தின்னுகிறது! ஒரே நிதானமாய் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து எப்படி பரவுகிறதுபார்! அது எவ்வளவு அழகான நிறமடைந்திருக்கிறது! பூதக்கண்ணாடியினாற் பார்ப்போமாகில், அது வெளிப்பட்டுவருகிற ஒழுங்கும் அழகும் வெகு அற்புதமாயிருக்கிறது. மனிதனுடைய சூட்சுமபுத்தி முழுமையையும் உபயோகித்தபோதிலும் அதினுடைய வளர்ச்சியைத் தடுக்கமாளாது. ஒருபிளவை நோய்க்காக ஒருமனிதனையுண்டாக்கி வளரச்செய்து, அவனை அந்த நோய்க்கு இரையாகக் கொடுப்பதற்கானவழி கற்பிப்பதற்கு எவ்வளவோ யோசனை வேண்டியிருக்கிறது பார். இந்த அற்புதமான பிளவையைப் பார்த்தும், பிரபஞ்சத்திலே தேவசங்கற்பமிருக்கிறதென்பதற்கும், பிளவையை யுண்டுபண்ணினவன் அளவிறந்த வல்லமையுடையனாயும், இயற்கை யுணர்வினனாயும், உத்தமசிரேஷ்டனாயு மிருக்கவேணுமென்பதற்கும் இன்னுஞ் சந்தேகமா!

அ-மு.

☞ எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும், 1885-ம் வருஷத்தை செலுத்தவேண்டிய பாக்கிகளும் பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்; 1886-ம் வருஷத்திய சந்தாக்களையும், இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளும், செகுலர் சொசைடி ஆனரெரி செக்ரிட்டேரி மெஸ்டர். அப்ஷன்துரையவர்கள் பெயரால் வேப்பேரிக்கும் அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the AUTHI KALANITHI PRESS, No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MADRAS.